

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **M. B.**, bytem Z., R. 1888/16A, proti žalovanému **Krajskému ředitelství policie Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, tř. Kosmonautů 189/10, **o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 12. 2013, č. j. KRPM-54301/ČJ-2013-1400PZ, ve věci přestupku,**

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 12. 2013, čj. KRPM-54301/ČJ-2013-1400PZ, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3.000 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím zamítla žalovaná odvolání proti svému rozhodnutí ze dne 10. 9. 2013 vydanému podle § 70 správního řádu o opravě zřejmých nesprávností.

[2] V žalobě žalobce namítal, že žalobou napadená správní rozhodnutí se pokoušejí napravit jen jedinou z vad blokového rozhodnutí ze dne 20. 2. 2012, č. j. KRPM – 24362/PŘ – 2012 – 140917 (pod č. pokutových bloků AN/2009 N8073512 a AN/2009 N8073513). Pokutové bloky musí obsahovat údaje, které požaduje takové rozhodnutí podle zákona. Neuvedení všech povinných náležitostí pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí. První žalobní námitkou žalobce namítal porušení § 2 odst. 2 správního řádu, protože orgány policie nejsou oprávněny opravovat, resp. zhojovat nezákonnosti svých rozhodnutí vydaných v blokových řízeních takovým způsobem, jakým se to stalo v souzené věci. Žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, čj. 9 As 2/2011 – 93 a čj. 1 Afs 58/2009 – 541. Institut opravy zřejmých nesprávností podle § 70 správního řádu lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou dostatečně podloženy zjištěními, prokazujícími jejich správné znění. V daném případě odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí neobsahovalo žádná podložená zjištění ani odkaz na výsledek či výpověď policisty J. D.. S odkazem na § 70 správního řádu nelze měnit vlastní obsah nebo odůvodnění rozhodnutí. Vadu v označení místa přestupku nelze označit za chybu v psaní také proto, že významně zasahuje do smyslu i obsahu výroku rozhodnutí. V důsledku opravného rozhodnutí došlo ke změně výroku správního rozhodnutí, bez provedení správního řízení, bez možnosti žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 správního řádu, což je nepřípustné. Žalobce brojil proti tomu, že opravné rozhodnutí podle § 70 správního řádu opravuje zjevné chyby a nesprávnosti, ale vzhledem k porušení § 68 odst. 2 správního řádu a z něj vyplývajících nedostatků výroku rozhodnutí vydaného v blokovém řízení opravuje předcházející nezákonnost řízení, nikoliv zjevné chyby a nesprávnosti, což je nepřípustné. Blok lze považovat za rozhodnutí jen tehdy, obsahuje-li náležitosti podle § 85 odst. 4 věta druhá zákona o přestupcích a údaje vyplývající z použití bloku podle § 85 odst. 1 téhož zákona. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak jej upravuje zákon o přestupcích zejména v § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2011, sp. zn. 21 Cdo 776/2000. Rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno vystavením pokutového bloku a jeho podpisem obviněným z přestupku. Jeho další opravy zákon neumožňuje. Omyl ve spáchání místa přestupku na pokutovém bloku, přičemž blokové řešení přestupku ze zákona předpokládá zcela spolehlivé zjištění přestupku, včetně souhlasu obviněného s postihem, způsobuje nezákonnost celého blokového rozhodnutí. Přestupkový zákon ani jiný právní předpis nepřipouští vydávání opravných rozhodnutí k vadným blokovým rozhodnutím. Možnost dodatečných oprav vadného blokového rozhodnutí totiž popírá samotnou podstatu blokového řízení. Jediným zákonným postupem je proto v případě zjištění rozporu blokového rozhodnutí s § 84 odst. 1 přestupkového zákona jeho zrušení. Žalovaný na zcela konkrétní odvolací námitky žalobce v odůvodnění napadeného rozhodnutí nereaguje a omezuje se jen na paušální výsledné konstatování o tom, že bylo odstraněno administrativní pochybení, nebo že napadené rozhodnutí dle § 70 správního řádu bylo vydáno v souladu se zákonem. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné a chybí úvaha, jakými konkrétními skutkovými aspekty či právními úvahami se žalovaný zabýval. Z jakého důvodu tomu tak má být, žalovaný neuvádí a omezuje se jen na finální závěr svého správního uvážení. Žalovaný ignoroval a porušil zásadu volného hodnocení důkazů, aniž by to

blíže zdůvodnil, proč považuje vinu žalobce za přestupek navzdory skutkovým okolnostem za jednoznačně prokázanou. S námitkou nedostatku pravomoci vydat podobné opravné rozhodnutí se žalovaný vůbec nevypořádal a porušil § 68 odst. 3 správního řádu. Nesrozumitelnost, nepřezkoumatelnost a nepřesvědčivost napadeného rozhodnutí způsobují jeho nezákonnost. Odvolací důvod nebyl ani vyvrácen, ani hodnověrně zpochybněn. Žalobce brojí proti zjevné nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť v napadeném správním rozhodnutí chybí skutkové a právní úvahy žalovaného. Nejvyšší správní soud se již opakovaně k otázce ne/přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu vyslovil, např. v rozsudku ze dne 28. 5. 2008, čj. 9Afs 203/2007 – 45, podle kterého rozhodnutí správního orgánu musí být jasné a přesvědčivé jako celek, přičemž odůvodnění má poskytnout skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí a má z něj být zřejmé, jakými úvahami se správní orgán při rozhodovací činnosti řídil. Žalovaný v řízení před vydáním obou žalovaných rozhodnutí porušil § 3 správního řádu. Žalovaný byl povinen vycházet ze zásady materiální pravdy ve vztahu ke skutkové stránce věci. Soulad úkonu s požadavky obsaženými v § 2 odst. 1, § 2 odst. 2, § 2 odst. 3 a § 2 odst. 4 správního řádu nesplnil a zatížil své rozhodnutí nezákonností. Z odůvodnění není totiž patrné, proč bylo jako místo údajného přestupku zvoleno právě olomoucké místo Masarykovo náměstí. Přestupkový orgán je povinen si v přestupkovém řízení a stejně tak v případném navazujícím správním řízení opatřit takové důkazy, které mu umožní rozhodnout o tom, zda byl přestupek spáchán či nikoliv, tedy i o tom, zda byl posuzovaným jednáním porušen nebo alespoň ohrožen zájem společnosti ve smyslu § 2 odst. 1 o přestupcích. Žalovaný navrhoval, aby soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. a podle § 76 odst. 1 písm. a) - c) s. ř. s. bez jednání napadená rozhodnutí zrušil.

[3] Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že zamítla podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání podané podle § 81 správního řádu proti správnímu rozhodnutí ze dne 10. 9. 2013 vydanému podle § 70 správního řádu. Tímto rozhodnutím byl opraven nedostatek, který spočíval v částečně chybně vypsané výrokové části pokutového bloku č. N 8073512 a N 8073513 týkající se místa spáchání přestupku, kterého se dopustil žalobce dne 20. 2. 2012 přibližně v 16:20 hodin, a to tím, že jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Mitsubishi Pajero, registrační značky X, řídil uvedené vozidlo a nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Toto rozhodnutí podle § 70 správního řádu vydalo obvodní oddělení Zábřeh, a to na základě podnětu Městského úřadu Zábřeh, oddělení dopravy ze dne 3. 9. 2013. Rozhodnutí bylo zasláno žalobci zastoupenému Poradnou občanských práv Iustitia Fundamentum, o. s., s doručením 4. 11. 2013, přičemž 12. 11. 2013 bylo doručeno odvolání proti tomuto rozhodnutí, které žalovaná obdržela 22. 11. 2013. Přestupek byl řešen na místě v blokovém řízení s žalobcem za dodržení všech zákonných podmínek, tj. zejména jeho spolehlivého zjištění a souhlasu žalobce s jeho zaviněním. Příslušníci Policie ČR srozumitelně sdělili obvinění z přestupku, včetně právní kvalifikace, doby, místa a výše sankce. Žalobce souhlas se zahájením blokového řízení, zaviněním přestupku a výši sankce stvrdil svým podpisem na části A bloku č. N 8073512 pokuty na místě zaplacené. Z předložených důkazních

prostředků, tj. vyjádření příslušníků Policie ČR a dále dílu bloku A plyne jednoznačný závěr, že protiprávního jednání spočívajícího v porušení pravidel silničního provozu se žalobce dopustil a toto mu bylo prokázáno. Ze strany orgánů Policie ČR došlo pouze k pochybení administrativního rázu, nikoliv však k nezákonnosti, která by měla za následek nezákonnost ve věci samé. Napadené rozhodnutí nemělo v žádném případě vliv na právní stránku věci, nedošlo k zásadní změně v rozhodnutí. Napadené rozhodnutí podle § 70 správního řádu, kterým bylo odstraněno administrativní pochybení, bylo obvodním oddělením Zábřeh vydáno v souladu se zákonem. Skutečností dále zůstává, že s projednáním přestupku v blokovém řízení žalobce souhlasil a převzal oproti podpisu blok na pokutu na místě zaplacenou. Před zahájením blokového řízení a v jeho průběhu nevyužil žalobce zákonem stanovenou možnost k projednání přestupku ve správním řízení. Správní orgán měl za to, že tímto dobrovolným projevem vůle stvrzeným podpisem a uhrazením pokuty v hotovosti žalobce nezpochybnitelně odsouhlasil správnost a zákonnost postupu vůči jeho osobě. Podmínky zahájení blokového řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích byly bezezbytku naplněny. Následné tvrzení, že se žalobce přestupku nedopustil, považuje správní orgán za ryze účelové. Tvrzení přestupce o jeho nepřítomnosti na místě přestupku se jeví jako zcela účelové, neboť jak plyne z odvolání proti správnímu rozhodnutí ze dne 3. 5. 2013, tak se zde přestupce nacházel, jelikož tam to mimo jiné uvádí, že je vlastníkem vozidla značky Mitsubishi Pajero, registrační značky X, a na místě přestupku se skutečně nacházel a na výzvu policistů předložil doklady k vozidlu. Argumentace nezajištěním kamerového záznamu se jeví jako účelová, neboť s ohledem na velký časový odstup spáchaného přestupku zajištění kamerového záznamu není možné, čehož si musí být žalobce vědom. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

[4] Krajský soud ve vztahu k souzené věci a žalobním námitkám ze správního spisu zjistil, že v předmětných pokutových blocích je uvedeno jako místo spáchaní přestupku Masarykovo náměstí v Zábřehu.

[5] Dne 26. 4. 2013 žalobce podal podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci shora uvedených blokových pokut. Dne 23. 5. 2013 proti blokovým pokutám podal žalobce odvolání.

[6] V úředním záznamu ze dne 16. 5. 2013 nebylo místo spáchaní přestupku a kontroly uvedeno, stejně jako ve stanovisku Policie ČR ke správnosti vyplnění bloku na pokutu ze dne 29. 4. 2013 (zde šlo o zodpovězení otázky vypsání dvou pokutových bloků na 100 Kč).

[7] Podle sdělení Policie ČR, inspektora prap. J. D., k předmětné blokové pokutě ze dne 4. 9. 2013, pokuta byla uložena na ulici Olomoucká v Zábřehu, nikoliv na Masarykově náměstí, kde byla kontrola vykonávána předtím, a proto došlo omylem k zapsání tohoto místa.

[8] Rozhodnutím ze dne 10. 9. 2013 žalovaná pod čj. KRPM – 112629 – 2/ČJ – 2013 – 140917 podle § 70 správního řádu ve věci chybně vypsáných pokutových bloků za přestupek proti zákonu o silničním provozu ze dne 20. 2. 2012, kterého se

dopustil žalobce, a to tím, že nebyl připoután bezpečnostním pásem a nepředložil doklad o lékařském vyšetření, že být připoután nemusí, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., rozhodla tak, že výroková část pokutového bloku č. N 8073512 a N 8073513 s textem: „20. 2. 2012 v 16:20 Masarykovo náměstí, Zábřeh řídil vozidlo, nebyl připoután bezpečnostním pásem. Tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.“ se opravuje tak, že text výroku se nahrazuje textem „20. 2. 2012 v 16:20 ulice Olomoucká, Zábřeh řídil vozidlo, nebyl připoután bezpečnostním pásem. Tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.“. Podle odůvodnění vzhledem k tomu, že hlídka vykonávala ve stejný den dozor nad silničním provozem i na Masarykově náměstí v Zábřehu, prap. D. uvedl při vypisování pokutového bloku jako místo uložení pokuty žalobci jako místo spáchání přestupku právě Masarykovo náměstí v Zábřehu. Tohoto omylu si zřejmě nevšiml ani žalobce, když vlastnoručně podepisoval příslušnou kolonku v pokutových blocích. V oznámení o uložení blokové pokuty ze dne 21. 2. 2012 zaslané Městskému úřadu Zábřeh byla jako místo spáchání přestupku správně uvedena ulice Olomoucká, tedy místo skutečného spáchání přestupku. Jedná se o chybu při vypisování pokutových bloků a z uvedených důvodů nezbylo než rozhodnout tak, jak bylo uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[9] Podle odvolání rozhodnutím bylo opraveno místo údajného přestupku, kterého se žalobce nikdy nedopustil (jak dlouhodobě namítá), z Masarykova náměstí na ulici Olomouckou v Zábřehu. Z rozhodnutí vyplývá, že údajný přestupek není postaven najisto a došlo k porušení § 84 přestupkového zákona. Omyl v místě přestupků (a také v osobě přestupce) je zásadní, neboť Masarykovo náměstí v Zábřehu s ulicí Olomouckou ani nesousedí. Další postup správního orgánu, který vydal blokové rozhodnutí, prokazuje, že podání navrhovatele nebylo bezdůvodné ani neopodstatněné. Zbylá argumentace je obdobná jako v žalobě.

[10] Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 10. 9. 2013 podle § 7 správního řádu se opravuje nedostatek, který spočíval v částečně chybně vypsání výrokové části pokutového bloku č. N 8073512 a N 8073513 týkající se spáchání přestupku, kterého se žalobce dopustil dne 20. 2. 2012. Rozhodnutí podle § 70 správního řádu vydalo obvodní oddělení Zábřeh na základě podnětu Městského úřadu Zábřeh, oddělení dopravy ze dne 3. 9. 2013. Přestupek byl žalobcem řešen na místě v blokovém řízení, a to za dodržení všech zákonných podmínek, tj. zejména jeho spolehlivého zjištění a souhlasu žalobce s jeho zaviněním. Příslušníci Policie ČR srozumitelně sdělili obvinění z přestupku, včetně právní kvalifikace, doby, místa a výše sankce. Žalobce souhlas se zahájením blokového řízení, zaviněním přestupku a vyšší sankce stvrdil svým podpisem na části A bloku č. N 8073512 pokuty na místě zaplacené. Z předložených prostředků, tj. vyjádření příslušníků Policie ČR a dále dílů bloku A plyne jednoznačný závěr, že protiprávního jednání spočívajícího v porušení pravidel silničního provozu tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozhodnutí, se žalobce dopustil a toto mu bylo prokázáno. Ze strany orgánů Policie ČR došlo pouze k pochybení administrativního rázu, nikoliv však k nezákonnosti, která by měla za následek nezákonnost ve věci samé. Napadené rozhodnutí pak nemělo v žádném případě vliv na právní stránku věci, nedošlo k zásadní změně v rozhodnutí. Je také nutno konstatovat, že napadené rozhodnutí podle § 70

správního řádu, kterým bylo odstraněno administrativní pochybení, bylo obvodním oddělením Zábřeh vydáno v souladu se zákonem. Skutečností zůstalo, že s projednáním přestupku v blokovém řízení žalobce převzal oproti podpisu pokutu na místě zaplacenou. Žalobce nevyužil zákonem stanovenou možnost k jeho projednání ve správním řízení. Žalobce jednoznačně a nezpochybnitelně odsouhlasil správnost a zákonnost postupu vůči jeho osobě. V předmětném případě nelze uplatnit ani ustanovení § 100 správního řádu o obnově řízení, neboť toto je z povahy (blokového řízení) vyloučeno a nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by ji odůvodňovaly. V přezkumném řízení správní orgány z moci úřední podle § 94 odst. 1 správního řádu přezkoumávají pravomocná rozhodnutí pouze v případech, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí jsou v souladu s právními předpisy. Předběžným posouzením příslušné spisové dokumentace neshledal správní orgán podnět žalobce důvodným.

[11] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 30. 12. 2013.

[12] Podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013, *opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.*

[13] Podle § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 9. 2013, *výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce, popřípadě rozhodnutí o upuštění od uložení sankce (§ 11 odst. 3), o započtení doby do doby zákazu činnosti (§ 14 odst. 2), o uložení ochranného opatření (§ 16), o nároku na náhradu škody (§ 70 odst. 2) a o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).*

[14] Rozhodnutí podle § 70 správního řádu je projednatelné ve správním soudnictví v souladu s právním názorem podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2009, čj. 1 As 112/2008 - 56.

[15] Spornou otázkou v souzené věci byl výklad neurčitého právního pojmu *zjevná nesprávnost*. Tento pojem je podle setrvalé judikatury správních soudů vykládán tak, že musí jít o zjevnou nesprávnost ve smyslu méně významných chyb, překlepů, zkomoleniny, opravy dat, rodných čísel, součtů. Např. podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, čj. 1 Afs 58/2009 - 541, *institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí podle § 70 správního řádu z roku 2004 lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které*

jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na toto ustanovení naopak nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí.

[16] Opravou podle § 70 správního řádu nelze měnit skutková zjištění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, čj. 2 As 200/2014 – 29), mezi něž místo spáchání přestupku patří.

[17] Jak vyplynulo ze správního spisu, k vepsání chybného místa spáchání přestupku a kontroly došlo dle tvrzení zasahujícího policisty sice omylem, avšak šlo o jednu z obligatorních náležitostí výroku podle § 77 zákona o přestupcích. Místo spáchání přestupku nebylo v žádném dokumentu ve správním spise zaznamenáno, takže ani porovnáním s úředními záznamy nešlo zjistit toto pochybení, nadto se jedná o zkrácené blokové řízení. Nešlo o méně významnou chybu ve smyslu shora citované judikatury. Žalovaná tak vyložila neurčitý právní pojem *zřejmá nesprávnost* nesprávně a pochybila.

[18] Proto soud její rozhodnutí ze dne 30. 12. 2013 podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaná zruší své rozhodnutí ze dne 10. 9. 2013, vydané podle § 70 správního řádu.

[19] Nad rámec rozsudku soud konstatuje, že lhůty pro přezkumné řízení již uplynuly, jak je správně uvedeno ve správním spise, proto žalovaná nebude moci pokračovat žádným řízením ve věci „opravy“ místa spáchání přestupku, která by byla možná z hlediska skutkového zjištění pouze obnovou řízení (jež je určena k opravě skutkových vad – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2010, čj. 6 As 39/2009 - 74, č. ve Sb. NSS 2144/2010, na rozdíl od přezkumného řízení, které je určeno k nápravě vad právních, k němu srov. k blokovému řízení např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2015, sp. zn. 76 A 36/2013 – podána kasační stížnost, o které nebylo dosud rozhodnuto). Pro úplnost soud dodává k argumentaci žalované, že v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 – 65, obnova řízení ohledně rozhodnutí vydaného v blokovém řízení je možná v případě, že žalobce zpochybňuje souhlas udělený k provedení blokového řízení (shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2013, čj. 2 AS 2/2010 – 89). V souzené věci však s ohledem na okolnosti případu žalovaná správně dospěla k závěru, že obnova řízení (za dané procesní situace) možná nebyla.

[20] Úspěšnému žalobci soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Olomouci dne 24. 4. 2015

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně